

Szerkesztőség:
 Templom-utca 14. szám, földszint, jobbra.
 Dírmentelen leveleket csak ismer: kezől fogadjunk el.
 Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:
 Templom-utca 14. szám, földszint, jobbra.

Hirdetések díjazás szerint.
 Egyre szám 5 kr. ünnep- és vasárnap utáni szám 3 kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is.

Előfizetési árak:
 Helyben barhoz hordva:
 Egész évre 12 ft.
 Fél évre 6 t.
 Negyed évre 3 ft.
 Egy óra 1 ft.

Vidékre postán küldve:
 Egész évre 14 ft — kr.
 Fél évre 7 ft — kr.
 Negyed évre 3 ft 50 kr.
 Egy óra 1 ft 20 kr.

Hirdetések helyben fizetendők.

Egy örült, ki borotván tánczol.

Arad, február 17.

Ha nem mondanák is, kitalálhatná az olvasó, hogy Mocsáryról akarunk szólni, arról a Mocsáryról, a ki a magyar parlament tagja, a ki a nagy Wesselényi Miklós hátrahagyott özvegyét volt szerencsés nőül vehetni, a ki hízelt eddig magának azzal, hogy jó magyar, kitűnő pártvezér, nagy parlamenti szónok, s általában véve oly dignitás, a kivel számolni kell.

Az önvédelmi harc óta lefolyt 38 év igen elégséges volt arra, hogy hazánk nemzetiségei belássák, miszerint itt e hazában élni és boldogulni csak a magyar alkotmány szellemében s a magyar nemzet hegemoniája alatt lehetséges. Egyetlen nemzetiség felülkerekedése nem biztosítja a felekezettek és nemzetiségek jogait oly nagy mérvben, mint biztosítja a magyar nemzet, mely politikai hitvallásává tette az egyenlőséget, testvériséget és szabadságot, s mely hitvallásában elment addig a határig, a meddig a világ egyetlen nemzete eddig el nem ment. S ha valaki kétségben volna ez állításunk valósága iránt, azokat elégséges utalni arra a nagy közeledésre, mit a nemzetiségek egymás-s az anya nemzet iránt tanusítottak s tanusítanak.

Fájdalom, éppen egy magyar embernek jutott osztályrészül ezt a szép egyetértést megzavarni, a béke művének betetőzését megakadályozni, nem akarjuk mondani, hogy rossz hazafiságból, de minden esetre akár szereplési, akár feltűnési vágyból történt is, de tagadhatlanul nagy tapintatlanságból, melynek rosszsalására amint nem találunk mi elég kemény kitételeket, ép oly egyhangulag mondta ki kárhóztató szavát az a párt, melynek Mocsáry soká pártelnöke volt.

Az a nagy zugás, mely Mocsárynak a képviselőházban a közművelődési egyesületek ellen tartott beszédét kísérte, a legsúlyosabb bírálat hazafiatlan eljárása felett.

Elítélte őt az egész képviselőház, párt és nemzetiség különbsége nélkül.

Veszélyes térére lépett, borotván kezdett táncolni, de az első áldozat saját személye volt. Megtagadta őt szereplése után még saját pártja is, mely megborzadt a gondolatától, hogy eszméi hova terelhetnék a nemzetiségek közt megszilárdult békét. Ellökte, elutasította magától, hogy megmentse a párt reputációját a politikai eszevesztettség és hazafiatlanság vádjától.

Hogy a történet után a nagy hazafi kilépését jelenté be a függetlenségi pártból, azt már igen természetes dolognak tartjuk, ha ezt nem teszi, akkor itéletünk még súlyosabb lett volna. Így még elhiszszük, hogy van egy kis jó érzése. Különbön ezt is kétségbe kellett volna vonnunk.

Mocsáry annyit vettét nemzetiségi igazgatásával, a mennyit levelezekleni képes soha nem lesz, de mérskékelheti még tévedéseit, ha képviselői állásáról lemond. Ennyit elvárunk tőle, de választó kerületétől is elvárhatjuk, hogy a jövő választásokor olyan emberre adandja szavazatát, a kivel nem fognak restelni képviselőtársai egy sorban ülni. Mocsáry meghalt már, ő többé nem élő ember, legalább magyar nemzeti politikai tekintetben nem az.

K.

Trefort és az ellenzék. Hogy az ellenzék is mily nagyszabású elismeréssel van Trefort Ágoston cultusminiszter érdemei iránt, azt fényesen illusztrálja az Olay Lajos függetlenségi képviselő által, a képviselőház szerdai ülésén elmondott következő felszólalás:

Nekem és azon t. pártoknak, melyhez tartozni szerencsém van, kötelességünk minden törvényes és tisztességes eszközzel odahatni, hogy a velünk ellentétben, közjogi alapon álló kormányt megbuktassuk. Dacára azonban ezen meggyőződésnek én részéről kifejeztem adok azon örömmel, hogy Trefort Ágoston cultusminiszter, 15 évi működése alatt csakugyan a magyar kultúrát, az oktatásügyet oly magas fokra emelte és annyira közel hozta a nyugati művelt államok kultúrájához. (Általános élénk helyeslés.) hogy mi nekünk Trefort Ágoston miniszter urnak működése és neve dicsőségünk. (Élénk helyeslés.) Dicsőséggel kell emlékeznem, hogy Magyaror-

szágnak oly minisztere van, mint Trefort Ágost. Ez nem pártkérdés, t. ház, ez kulturakérdés. ez nekem meggyőződésem, ennek én kifejezést adok, és igaz, ennek én nem adtam volna kifejezést, elhallgattam volna meggyőződésemet, ha nem történtek volna oly insinuatók, melyek a legveszélyesebbek az életben, történtek a becsület ellen tisztán jogosulatlan gyanu alapján, történtek egy pap részéről, kinek számszor jobban meg kellene gondolnia azt, a mit beszél, mint egy civil embernek. A pap elégtelt nem adhat, sem nem kérhet, neki tehát azon gyanusítást, mit ismételné szígyen volna, mert tiltja a parlamenti illem, oly nagy embernek mint Trefort, a kire az egész ország büszke, igazolhatóság nélkül oda vetni, nemcsak Trefort, de az egész nemzet elleni merénylet volt. (Általános élénk helyeslés.) Ha a parlamentben ily tények ismétlődnek, való lenne a szerencsétlen véget érő szegény Zieby Ferrais Victor azon röpké mondása: „Sokkal nagyobb biztonságban van az ember élete a fenevadak között a keleten, mint a civilizált magyar államban a becsület.” Ezt tartottam magyarságunk a magyar részéről kijelenteni. Ez meggyőződésem. A költségvetést ellogadom. (Általános helyeslés. Nagy mozgás.)

Olay Lajos tudvaleg az ellenzéknek egyik legtürelmetlenebb tagja, s így szavai kétszeres súlyjal bírtak, s bizonyára magára Olayra is szép világot vetnek az elismerés szavai, melyeknél lehetetlen, hogy eszünkbe ne jusson az a hideg viselkedés, melylyel az aradi állami tanintézetek viseltettek a Trefort születésének hetvenedik évfordulójának napján, mivel sem emlékezve meg annak a Trefortnak érdemeiről, a kinek a minisztersége — egy ellenzéki képviselő szerint, az ország és a nemzet dicsősége.

Országgyűlés. A vallás- és közoktatásügyi miniszterium költségvetésének tárgyalása foglalkoztatja szerdán is a képviselőházat. Az általános vita véget ért, s a részletes tárgyalás a budapesti tud. egyetemig haladt elő.

Napirend előtt Irányi emelt szót és pártja nevében, élénk helyeslésektől kísérvé jelenté ki, hogy ő és pártja semmi solidaritást nem vállal Mocsárynak a tegnapi ülésben a nemzetiségi kérdéssel tartott beszédével.

A ház erre napirendi térvén, az általános vitát Gruber János kezdé meg, ki a közoktatás eredményeit bírálta, beszélt a tulterheltségről, tanterv és tankönyvek gyakori változtatásának káros voltáról, majd megantemita veletlenségül adott kifejezést. — Veres József azon temat hajtotta és

számadatokkal igyekezett bizonyítani, hogy a zsidóság kivonja magát az iskolatartás terhé alól s követelte, hogy állítsanak maguknak iskolákat. — N e n d t w i e h után, ki tudományos és művelődési dolgokról beszélt, U l m a n n Sándor felett higgadtan és szenvedélytelenül Veres vádjaira, többszörös tetszést kelte meggyőző replikájával. — Z i m á n d y qualificalatlan modorban támadta Trefortot és a kormányt: örjögő kitöréseit azonban annyira nem vette senki komolyan, hogy a ház folytonos derültéggel kísérté cikornyás epitétonjait. Pulszky Ferenc rövid felszólalása után, melyben a zsidóknak egy tanácsot adott, Tisza felett osztatlan tetszések között Mocsáry nemzetiségi beszédére; felett nemesen, államférfii módon, egyrészt cáfolva Mocsáry vádjait, másrészt kiemelve, hogy káros és szerencsétlen irányban indult meg Mocsáry, ki ezt maga is később meg fogja banni. Nem haragjának, de mely sajnálatának adott kifejezést Mocsáry tévelygési ellen, melyekkel itthon és külföldön fegyvert szolgáltatott a magyar állam és nemzet ellenségeinek kezébe.

Olay Lajos lelkes védelmébe vette Trefort minisztert Komlóssy ellenében. — Az általános vita befejeztével, Irányi határozati javaslatát (a vallászsabadságról) melőzte a ház.

Mi lesz a népfelkelők családjával? A magyar népfelkelési utasítás a népfelkelők gyámol nélküli családjának, a mozgósítás esetében való segélyezéséről, semmiféle intézkedés sem tartalmaz. Az erre vonatkozó rendelkezés azért maradt el, mert a kormány az 1882. XI. t. cz.: „A mozgósítás esetében behívott gyámol nélküli családjainak nyújtandó segélyezés módzatáról” szóló törvénynek határozatait, a népfelkelők családjaira nézve is érvényesnek tekintti. E törvény értelmében tehát a behívott népfelkelő törvényes neje, gyermekei és unokái, továbbá apja, anyja, nagypapja, nagyanyja, apósa, anyósa és testvérei — a mennyiben ellátásuk egészben vagy részben a behívott kereményből, vagy szolgálati bérekből fedeztetett — a z á l l a m á l t a l s e g é l y e z t e t i k. — A segély az erre jogosított minden egyes családtag részére fejenként jár s pedig minden fő után és naponként azon katonai átvonulási élelmezési illeték összegével számítandó, mely a bevonultnak állandó lakhelyére nézve meg van állapítva. Nyolcz évesnél fiatalabb családtag részére a személyenként meghatározott segélyezés fele számítandó. A család segélyezése azon naptól kezdődik, a mely napon a behívott tartózkodási helyéről csapatjához elindult és akkor végződik, midőn hazatért. Azon behívottak családtagjai, a kik elesnek, a behívottak elhalálzás napjától számítva még 6 hónapon át részesevettnek az áll-

taluk addig élvezett segélyben.

Mocsáry Lajos kilépése a függetlenségi pártkörből. Mocsáry Lajos ország. képviselő a függetlenségi és 48-as pártkör ismert határozata következtében levelet intézett Irányi Dániel pártelnökhez, értesítve őt amaz elhatározásáról, hogy lemond a párt vegrehajtó bizottságában való tagságaról és kilép a pártkörből.

Közmunkatartozások összeírása. A közmunka- és közlekedésügyi miniszter korrendeletben értesíti a törvényhatóságokat, hogy az országos közmunkatartozások összeírásánál és kivételénél általában az e részben fenforzó kérdéseknél a postaszolgálatnál alkalmazottakra és használt fogatokra nézve a következőket tartsák szem előtt: 1. A kinttári kezelés alatt álló m. kir. postahivatalok tisztviselői és szolgái személyeikre nézve az országos közmunkatartozások alól mentesek, elvontak az által által szerződés mellett alkalmazott postamesterak, mint ilyenek az országos közmunkatartozások teljesítésére kötelesek. A postamesterak által felvett postaszolgálatok rakodó szolgák, valamint a postafogatokhoz tartozó kocsisok, amennyiben azok szögödött szolgák, kik szolgálatukat teljesen a postaszolgálatnak adták át s a szakra nézve szabadon nem rendelkeznek, személyeikre nézve az országos közmunkatartozások alól mentesek. A postaszolgálatnál alkalmazott fogatok, amennyiben azok kizárólag a postaszolgálat teljesítésénél használtaknak, az országos közmunkatartozások kivételénél számba nem veendő.

A Mocsáry carriere-je. Mocsáry Lajosról igen érdekesen írja meg a „Pesti hirlap” hogy mint lett a függetlenségi párt vezére. A lélektani indoklással erősített cikkéből adjuk a következőket:

„Asszony a kezdet. Mocsáry a nagy Wesselényi Miklós özvegyét vette el. Apródonkint azt kezdte binni, hogy ő a Wesselényi Miklós utódja. Titkos erők kezdtek magában sejtetni, álmok jelentek meg előtte. Fényes jövőnek nyíjas képe mosolygott rá, akár behunyta a szemét, akár kinyitotta.

Ekkor föléscelt a Bach-szistem. Volt egy ismerős censora, a ki nagyon szerette. Minthogy már a censor megvolt, hát azt gondolta magában, hogy annak a kedvéért ir egy röpiratot, mint a ki a gomb kedvéért kabátot varrat.

Megírta. Csupa közbelek voltak benne, ama hazafias phrázisok, a miket akkor minden kávéházban lehetett hallani, a hova a magyar urak jártak. De a miket akkor kinyomatni nem volt szabad.

A Mocsáry censora nem tett semmi kifogást. Láttatlanul láttamozta a röpiratot, mely nemokára megjelent.

Az, ami szóval semmi hatást nem tett volna, roppant lelkesedést keltett nyomtatva. A nyomdáfesték beragyogta a közönséges phrázisokat. A szabadság mosolya látszott ezekből a betűkből előtűnődökölni.

Denique Mocsáry hirtelen nagy ember lett az országban. Csodálták bátorságát és talentumát, ünnepezték, fájllyászenézték. Pedig a censortól az egész érdem.

— Szép tőled, hogy mindenkit megdicsérsz a főzéért, de mondd, mégy-e a hentesek és húsvágók murijára.

— Aligha. Tudod, hosszú kicsinyt a farsang s rövid hozzá a bugyelláris.

Aztán egy kissé elgondolkozott.

— De megállj! Mégis elmegyek talán. Van egy szabad uspom: a kedd. Arra kell meg szeretnem — potya vacsorát.

Florica.

Első gyilkosságom.

[50. Folyt.] (Regény.)
 Irta: Macó G. a pártis rendőrcsög volt főnöke.

— Az „Aradi Közlöny” számára fordította: M. G.

XVII.

A vallomás.

„Ez büntényemnek pontos története.”
 „De mi történt a fejjel? Azt nem mondta meg, hogy hova lett.”

„A fejt, az biztos rejthelyen van... Aligha akad reá, még ha megmondom is, hogy hova tettem. Ah! ha az átkozott lábszárakat is oly jól elrejtettem volna, most bántatlanul ülnek otthon, feleségem oldalán!”

„Azért csak mondja meg, hogy hova tette a fejet.”

„Miután éppen az a testrészt árulhatott volna el leghamarabb, ölmöt öntöttem szájjába és fiteibe. Megtalálta a vas csészét, melyben ölmöt olvasztottam. Ekkert megsulyosítva a Concordia-hídról a Szajnába dob-tam. Legyen meggyőződve, hogy ez többé nem kerül a víz színére.”

„Honnét szerezte a vas csészét?”
 „Egy bevóm hagyta nálam.”

„Ez a bevó bizonyára — betörő volt?”
 „Meglehet.”

„Tálan bántárs?”
 „Nem. Desiré meggyilkolását magam terveztem, készíttettem elő és hajtottam végre.”

„Annyira szükösök volt áldozatának megölése?”
 „Igen. Nekem tízezer francra volt szükse-gem és Bodasse birtokában volt annak.”

„Hisz ellophatta volna... ugyan ez is büntény, de legalább nem gyilkosság.”

„Akárki lopja el pénzt, reám gyalakodott volna.”

„On alig harmincz éves és már is ily súlyos bűnök terhelik!”

„Fájdalom, ez igaz... De bármily áron

Az „ARADI KÖZLÖNY” tárczája

(Február 18.)

Egy elveszett tánczrend.

— Az „Aradi Közlöny” eredeti tárczája.

Nines dicsőbb dolog a szabadságnál. Ez a nagy gondolat öltött agyamba a rokkantak és betegápolók táncmulatsága alkalmával, mikor fáradtan lóbalám megszibadt karomat, melyen imént a szállásadóm két termetes leányát czémpeltem a szőlőnán keresztül a csillár körül.

Mily nemes eszme is vagy te szabadság! Most nines ajkamon obligát báli mosoly, a mily édes, mint a mezeukroztott savanyu uborka, most nem kell beszélnem balokról, jó időről, háborúról, a Patti elleni merényletről, és sajnos: a Kreesányiról és mind arról, a mi ilyen esetekben szokás.

Most élvezhetlek tarka zűzavár. Most látom, mily karikákban bokák a jökévd, mily rezgős a reconstruált nemzeti táncz, mily egyszerű, hogy a rokkantak és betegápolók is mulatnak.

Valóban nem talmi-öröm húzódik arcomra. Olyan lélege könnyed a járásom, mint mikor bilionszárát lengeti az enyélző zéplír. Mily végtelen ellentét van köztem és a kö-zött, kinek előbb hordképeességéről kellett szemtanuk előtt bizonyosságot tennie.

Az igazi öröm kopogtat hozzám egészen. Valóban boldog az ember, ha adósságot törleszt, ugy legalább fizetés iránti halasztást kap. És én kaptam! Két hétig nem fogja az a sárga rikácsoló asszony reggeli nyugalmat habargatni, két hétig arany szabadság, az én éltető levegőm.

Es mikor az ember örül, akarja a kere-tet is boldognak látni. Egy komor tekintet, egy ránczokba szedett homlok úgy hat az emberre, mint a terjenző ősi kód, rozsdát hagy a növényen. Nos, pedig én közel vagyok ahhoz, hogy valaki rozsdát ejtsen a kedélyemem.

Vékony Zolti útet felém, szemem lepis-log a tükör parquette, arca meg olyan bizonytalan szinü, mint egy vidéki színház codinája.

— Szervus. Bajban vagyok. Elvesztettem a tánczrendemet.

— És azon epekedel ennyire? Nesze, itt van az enyém.

— Felesleges. Nem a tánczrend kell nekem. Egyéb értékes feljegyzéseim vannak azon.

— No.

— Igen. Ha megtalálnád, juttasd kezemhez. Hálás leszek.

Ávval tovább csoszogott szép lassu tempóban s tovább intarvievolta bizalmas barátait az elveszett tánczrendjeir.

Kezdett a dolog érdekelni. Egy elveszett tánczrend! Hol szivek vesznek el s ziveket találunk, itt valaki egy hitvány papírdarabot talál, melyen meg az sines megírva, hogy másolója 20 évi ingyen koszira tarthat számot.

Magam is elindultam a keresésére s sejtelmém voltak, hogy a Soványossy leányok (mily végtelenen is a te utaid kifürkészhetlen természetű) által occupált területen lelem fel a jószágot.

Tegyük meg a barátságost is valamit. Édesen szóltam oda a Soványossy leányoknak, mint az én szállásadóm bájokban dús leánykának:

— Nagysádek! nem rendeznék egy második ciklust.

Bogumilla felelt:
 — Milyen szerencse, hogy van bónapos szobánk. Jer Margit.

A bársony kerevet nagy teherrel szabadult meg, én meg éreztem, hogy közel vagyok ahhoz, hogy vidékre menjek eröművesznek, csak akadjon impressárió. Alaposan belesimpajkodtak karomba s egy pompás cotillon-figurát rögtönöztem azonnal, kemeleve a helyet, hol az elveszett tánczrendnek kelle hevernie.

Sejtelmem nem esalt. A rokkantak és betegápolók díszes, az amerikai gyorsajtónyomda teljes izlésére való tánczrendje ott hevert a nem hozzá méltó helyen, a parquetteen.

Setre kaptam utánna s menten keblem fölő dugtam a kíváncsi szemek elől.

Mikor a Soványossy hölgyeket kétszer körülhordoztam a teremben, agit adtak a második négyesre. Ők nem tudták a várakozás kinyitit sétálva végig szavevűdni, ismét a helyükre kívánczoltak.

Készülésem eleget tettem az óhajuknak. Lázás sietésséggel betűztem a Zolti elvesztett kincset és mondtam, hogy az egyiptomi piramisok hyerogliphjei, semmiségek e tánczrendhez s az ahhoz fűzött megjegyzésekhez képest.

Ime, lemásolom.

1. Csárdás. Tiszában vagyok egészen. Bizonyosan a Verece lányokkal. A Vihar lányok jobbar tánczolnak ugyan, de hétfőn mindég zöldabot esznek. Gyűlölem a zöldabot.

2. Polka-mazur. Ez hivatalos táncz. Aranyossy nővéreké. Biztosítanom kell a szerdát

3. Francia-négyes. Uj planumok a csütörtökre. Vajna ne mondana csütörtököt! ká-katörri uréknál pompásan füstölög a kemény, jó koszt lehet.

Igy a tánczrend mindegyik számához volt ilyen ékes kommentár, melyet hirtelenében sehogyse értettem; hogy megérthessem, a jövőt kellett megvárnom, hogy felderítse a titok fátyolát.

Ennek cordinája meg oly lassan húzódott fel, mintha egy látványos darabhoz kívánta volna csigázni a kedélyeket.

Mindenekelőtt diplomatieus mosolylyal, a milyennek az újságok külföld rovatának készítője szokta nyelbe ütni az európai constellatiót. — közeletem Zolti gyerekek. Zolti meg mindig kutatótt. Szeme sebesen futkosott a köleskásával sikóssá tett parquetteen, frackjának szárnya ide-oda billgett, mint a hajó a tengeren. Szóval, oda volt egészen. Egészen felderíttem, hogy segélyére lehetek.

Szinte megjéjdt, mikor háta megett fel-rezzen tettem a kandi tekintetét.

— Nesze, megkerült.

Mohón kapott utánna.

— Megnézted?

— Meg.

— Tudod, gyerekség az egész. Unalomból firkáltam azokat oda. Csak nem gondolsz valamit?

— Hogy gondolnék?

— Jól van, köszönöm s oly melegen szorította markomat, hogy valóban melegem lett attól.

Most meg már igazán szegert vert magának a kíváncsiság gondolatomban. A sok minden holmi közt egyre csak ez az egy került a szegre: a Zolti tánczrendje, s figyelt állást vettem, mintha magam is tanügyi polemiba kívánnék elegyedni.

A harmadik tour volt, a melyre Zolti Kákátörviéket szemelte ki. A Kákátörviék előttem ócska népség, ócskább, mint egy meg-sargult imakönyv, de most mégis a reporteri szem-lövegekkel fordultam arra felé s vártam a jövendőt.

Mar elhangzott az agi, egyre-másra jobban hullámzott a párok setája, mikor Zolti is

bele vegyült a párok közé a nagyobbik Kákátörvi lányval, a ki zwickert hord és pschy-bologiai czikkeket eszert meg a „Sárdombi közlélemény”-ben.

De hát ez újabb sakk-huzással se lettem tudósabb. Annyit megtanultam az estén, hogy Zolti hűségesen kitartott a megállapított program mellett, sőt az emlekeztes francia-négyesen arra nézve is tett Kákátörvi Ludmilla előterjesztéseket, hogy az ő szive égő zsarattal telis-tele lévő kandalló s ezt a hatalmas tüzet Ludmilla cselekedte szemének sugarával.

Perseze Ludmilla elhítte, már a mint ilyen esetekben szokás.

... Kedden reggel találkoztam újra Zoltival. A boldogság pirja derengett arczán, ugy ömlött belőle a szó, mintha az évi jelentést hallalók valami részvenytársaságnál az osztalékra vonatkozólság.

— Barátom, pompásan érzem magamat.

— Örülök.

— Verecséjéknél voltam vacsorán. Hatalmasan belaktam. Nagyszerű a konyhájuk. Szervus, sietős az utam nagyon...

Ávval ott hagyott.

Csütörtökön ismét abban az időben találkoztam vele, akkor meg majd nyomorékká tett a nagy örömben. Össze-vissza marizagatta a kezemet s szavalt úgy, mintha legalább is 4—5 hónappal odabb volnánk az időszámításnál. (Akkor lesznek ugyanis a követválasztások.)

— Tudod barátom, nines szó állapotom esetelelésére...

— Ugyan.

— Mennyország boldogságával táplálkozom. Aranyossy nővéreknél voltam vacsorán. Erős blatt. Az öreg jártas a geometriában. Tokajról hozhatja a neactár s partolója a népies genre-nek. Iszunk, mint a kefekötő. Szervus, sietek.

Másnap meg színről-színre a főpiazcon csókoló össze-vissza, a hogy meglátott. Aztán a homlokán húzogatta végig a perkal kész-kenőjét.

— Az a tánczrend!... De jó, hogy megtalálta.

— Miért?

— Azaz hogy gyerekség. Véletlenül gondoltam oda. Te, tegnap Kákátörviéknél mulattam.

— Ne mondd?

— De mondom. Szinte most is nyalom az ujjamat. Az ám a konyha!

NAPTAR.

Febr. 18. Pénztár. Róm. cath. naptár Szimeon Prot. naptár Kerkodia. Görög-ország nap. (február 6.) Bukolus. Nap két 7 óra 4 perc. Nyugszik 5 óra 26 perc

Febr. 20. A „Kölcsy-Egyesület” táncvizsgálma a „Fehér Kereszt” nagytérképén.

Febr. 20. Az aradi iparos ifjak önképző és betegsegélyző egyesületének évi közgyűlése d. u. 3 órakor.

HIREK.

Arad és Vidéke.

Aradi népfelkelő tisztek. A honvédelmi miniszter felhívására Aradról 89 egyén jelentkezett a népfelkeléshez tisztnak és pedig 39 katonaviselt ember. 50 pedig olyan, ki ugyan katonára nem volt állásánál s műveltségével fogva alkalmassá válhatik a tiszti helyek betöltésére. A katonaviselt jelentkezők névsora a következő: Kugler István járáshíró, Seinitzer Odón mépítészt, Tarján István vasuti mérnök, Aradi Viktor gazd. akadémikus, Mondár Gábor nyug. foghízi örömler. Schwartz Pál városi számtiszt, Jolankai Kaiser Gyula vasuti főpénztárnok, Török István ügyvéd közjegyző helyettes, Dr. Rozenberg Miksa köz- és váltó ügyvéd, Dulovits Károly megy. körházigazgató, Hegedűs Antal gazdász, Bruner Károly mérnök, Pügety Lajos mérnök, Bilkei József szeszgyáros, Nemeth József vasuti mérnök, Jakabfy Lajos gazdász, Poszt János m. mérnök, Keller Elemér rend. hadnagy, Vizer Lajos ügyvéd, Vitkai János légszuszgató pénztárnok, Haj József borkereskedő, Mittelman Károly kereskedő, gróf Münster Ernő bérő, Szatmáry János vasuti tisz. Patkó Lajos vasuti tisz. Varjassy Lajos aljegyző, Varjassy Arrád tanfelügyelő, dr. Steinitzer Pál ügyvéd, Marx Adolf kereskedő, dr. Paris Lajos ügyvéd, Petrik Lajos segéd mérnök, Gál Lajos pénzügyi tiskár, Moldován Bazil adótiszt, Hönig Frigyes harangöntő, Georgevits Pál vasuti hivatalnok, Simonkai Lajos tanár, Ambró István borbély, Szelle József ügyvéd, Arka Kálmán ügyvéd. Azon jelentkezők, kit még eddig nem voltak katonák a következők: Steinhart Mór ügyvéd, Csik János igazgató, Homolay Béla volt cast. seg. lőtl., Dömötör László állami főrel tanár, Weber József tanító, Kilyáni János alszámvevő, Vagács Agoston tanító, Roboz József siketn. iskola tanító, Mihályi József cukrász, Lux Hugó cukrász, Janisewszky Vladimir mérnök, Faber Márk mérnök, Malcsiner Sándor fogalmazó, Tedeschi Victor kereskedő, Kertay Ede képezési tanár, Arzafaly József mérnök, Zweiter Gyula mérnök, Lászka Lajos tornatanár, Lugosi ódor volt pénzügyi tisz. Zachariás Géza tisz. Steinitzer Felix ügyvéd, Kutny Arpad gyógyszerész, Péter József dohányjöv. gyakkornok, Helmy Ádám esztergályos, Probst Vilmos mértékbit. hiv. főnök, Tenner Mór bizt. pénztárnok, Hegyi Gyula bizt. hivatalnok, Arstein Gusztáv könyvtáros, Abaffy Gyula államjósázigazg. számtiszt, Szabó Arpad dohánybevéltő hiv., Gebhardt János könyvtáros, Vass Gusztáv vasuti tisz., Kovács Jakab, Öry Sándor, Tallos Géza, Radenich József vasuti tisztek, Rosenberg Károly dr. ügyvédjelölt, Horváth Andor iktató, Pollák Armin szállító, Mészáros László, Schwefler Gyozó, Scheffel János, Szathmáry Mihály, Achim Gusztáv, Bartha Lajos, Reininger Abraham, Dulovits Oskár, Krausz Gyula, Selli Mátyas, Goldschmidt Sándor.

A „Kölcsy-Egyesület” választmánya a közgyűlési ujjajlakítás után tegnap délután tartotta első ülését. Dr. Jancsó Benedek elnökölte alatt. A tanácskozás első tárgytét képezte az erdélyi magyar cultur-egylet azon felszólítása, hogy a „Kölcsy-Egyesület” vállal-

kozzék javára eső százalékkal mellet a cultur-egylet aradi tagjainak behajtására. A választmány megbízta az ajánlatot előterjesztő V a r j a s s y Árpádot, hogy a közlelbi feltételek iránt lépjen érintkezésbe az erdélyi cultur-egylet elnökeivel. — Az elnök jelentette, hogy a felolvasásokban részt vett művészeknek és művésznőknek köszönő levelek küldettek, továbbá köszönő levél intézettek Odry Lehelhez, a m. kir. operá tagjához, mint a ki az „Antigone” partitúrák megszerzésében fáradozott. — Uj tagokul ajánlta-ván, felvették: Thoma Szilárd (ajánlja Háhn Adolf), Székely Salamon (aj. Dömötör László), Eötvös Géza és leánya Margitka (aj. Hindy Árpád), Incedy Lajos (aj. dr. Jancsó Benedek), Dr. Szterényi Hugó (aj. dr. Jancsó), Dániel Endre (aj. Lendvay Sándor), dr. Verzár Gyula (aj. Varjassy Árpád) és A s s a e l József (aj. Rosenberg Jakab). — Az elnök jelentette, hogy a casino régió birlapjának árverésén 24 frt értékű vásárolt több teljes évfolyamot (Egyetértés, Nemzet, Napló, élelzapok stb.), s a választmány elhatározta, hogy a hirlapok megszerzése iránt érintkezésbe lépjen a casinoval. — Az „Antigone” előadására nézve az a nehézség merült fel, hogy a partitúrák későn érkezvén, az ifjúság nem tanulhatja be a kellő időre a kardalokat. Ez ügyben a kiküldött bizottság értekezni fog dr. Jánosy tanár úrral. — A pénztárnok havi jelentésének előterjesztése után a titkár jelentette, hogy a könyvtárknak együtt alkudozást folytat egy alkalmas könyvtári helyiség bérlése iránt. A megvételre felajánlott Péczely-könyvtár megvételére, a könyvtárnok, titkár és Rozsnyay Mátyas küldettek. — Végül az irodai költségekről vezetett számadások megvizsgálására a pénztárnok és ellenőr bizattak meg, mire az ülés véget ért.

Kinevezés. Ó Felsője a király, mint a hivatalos lap legutóbbi számában olvassuk, az aradi kir. ügyészséghez a l u g y e s z s z é Stip. Károly dr. szabadkai aljárásbírót nevezte ki.

Az állami leányiskola tantermei megnagyobbitása ügyében az iskolások által kiküldött bizottság tegnap este tartotta összejövetelét, mely alkalommal oly nemű indítvány előterjesztése hozott határozat, hogy az állami leányiskola költöztesse ki mostani helyéről, s helyeztesse alkalmasabb bérpéltébe, az iskola kibővítése iránt pedig intéztesse felterjesztés a miniszterhez.

Csofly János közszeretben álló derek megyei számvéltő tegnap délelőtt a mint hivatalába ment, a Széchenyi-utczában reletlenül az aszfalton elsikamolt és annyira megütötte magát, hogy másoknak kellett felemelnie. Hala azonban a gondviselésnek, nagyobb baja nem történt a kedves öreg urnak egy kis sérüléssel.

Az aradi iparosok első betegsegélyző-és temetkezési egylete vasárnap tartotta meg rendez évi közgyűlést igen szép számú egyleti tagok jelenlétében. A titkári jelentés kitényelt, hogy az 1886. év végéről 4424 frt 22 krra szaporodott az egyleti vagyon, mely a következőképpen van elhelyezve. Az aradi ipar-és néphanknál 164 frt 30 kr. Az aradi I-ső takarekpenztárban 691 frt 50 kr. a magyar-utczá 4. sz. ház 3400 frt értékben, ingóságokban 134 frt 13 kr., a kézi pénztárban 34 frt 29 kr. Az egyletnek 323 rendez tagja van. Az egylet igazgatósága: G a n t n e r Mátyas, elnök. V e n c z e l Mihály, alelnök. V i n k l e r János, pénztárnok. R e i n i s c h Ferdinánd, ellenőr. F e j e r Frigyes, titkár. Választmányi tagok: T e i s z János, P o r c z a n János, J o a n n o v i t s Antal, R o g o j a Kóbert, L e t t r e t t e r Károly, K o l l e r János, W e i s z Bernát, S t o l t z János, F e i g e n b a u m Her-

mann, Klutig József, Gaspárek István, Pieztrák János, Wohlmán Emanuel, Petrikovits Dániel, Rozár György, Edl Lőrincz, Számvizsgálók: S e h m i e d t Emanuel, Valenta András és M u l l e r Pál; orrossá dr. A v a r f f y Imre, betegálgatóvá Walter János; bemondóvá R u d i t s Antal választott meg. — Athelyesség. H e i m Gyula az aradi dohányfelügyelősnél levő gyakkornok a békés-esabai dohánybevéltési hivatalhoz áthelyeztetett.

Az aradi közúti vaspálya forgalmi kimutatása. F. év február 1-től 15-ig szállított 9725 személy és 2,442,268 kgr. teher. Személyszállításból bevétel 970 frt. teherszállításból 1637 frt 79 kr.

Segített rajta. S c h e e r N. bálcselei ragalebérő neje. — mint levelezőnk írja — folyó hó 14-én lakodalomba indult Világos felé. Szürküllet fel lehetett midő kocsijával egy az almai határban fekvő meglehetesen meredek dombhoz érkezett. Részeg kocsiára nem volt képes a lejtőn a lovakat visszatartani, mire a megrémült asszony a kocsiból leugrott. A kocsi pedig lerobogva a lejtőn, egy utszéli árokban megakadt. Scheerné erre egy szembejövő parasztleányt kért meg, hogy segítse ki kellemetlen helyzetéből. Ez készséggel vállalkozott a lovagias szerepre, s látva, hogy a kocsi tökéletesen részeg, leszerelt a kocsiról minden elvihető holmit, s így jól felszerelve akadálytalanul ellillant. Scheerné pedig kénytelen volt az üres kocsi hazahajtani, mert toltette nélkül nem mehetett el a lakodalomra. A kár tetemes s a csendőrség megkezdte a nyomozást, az asszony pedig bosszankodva gondolt vissza az utszéli lovagra, a ki oly szivesen és hatásosan segített rajta.

Hány nap van februárban? Egyik vidéki hivatalban azon hitben élnek, hogy februárnak nem is 28, de isten tudja hány napja lehet, mert egy februárban keltezt átirat már február 30-ikáról is úgy emlékezik meg, mint a mely rég elmúlt, különben az átirat értelme az, hogy egy Uj-Szent-Annán talált szürnek gazdája kerestetik.

Az aradi magyar királyi dohányfelügyelőség Arad, Temes, Fogarás, Csanád, Békés, Torontál stb. kerületeiben eddig eltelte mintegy tízezer termelőnek adott dohánytermelésre engedélyt.

Ez is életkérdés. Egyik aradi kávé ebéd után a rendez kávéház asztaltársaságához sietett, hogy egy capuziner elfogyasztása mellett egy kis friss pletykát élvezhessen az újabb „fenyegető levelek” történetéről. Azonban a kávé alig foglalt helyet az asztalnál, egy komor arcú férfi azt sugja felébe: „Uram egy bizalmas szóra.” Kávésnak meghökkenve a sok fenyegető levelek említésére, meglepetésében fel nem ismeri. Gondolkodóba esik, vajjon nem valami névtelen fenyegető levél írával van dolga. Feledékeny tézi magát és az asztaltársaságot szokatlanul egy-két carablon-partúra kényseríti. A kávé s szokatlan felszólítás feltűnést kelt a társaságban és keresésnek engedett. A társaság egyik tagja már osztani akart, mikor emberünk ismét az asztalnál termelt és hangosan szól: „Kávé ur! Egy fontos életkérdésben akarok önnek beszélni.” Kávésnak türelmetlenül a társaság nagyobb meglepetésére felordit: „Miféle életkérdés b e n e ? ” — „Kérem, — szól az idegen alattal — itt nem adhatom elő. Csak négyezemközt.” — „Uram pedig innen van távozhatok.” — „De uram, csak a mellékterembe.” — „No jó, de csak nem valami fenyegető levél, vagy válto-gírlásra akar kényszeríteni? Ezt nem teszem meg az édes apámnak sem. Elég volt, a mit

ma a feleségemtől kaptam a Bodzasi váltójának girálásért.” Emberünk megfogja a kávé kabátjának egyik szélét és maga után vonszolja a mellékterembe és elő akarja adni, hogy az éjtel mit áldottot, „Mi-mi-mi álom!” — „De ha még beteljesül, uram!” — „Hát miért nem mondta mindjárt, hogy csak álom.” — „No de se baj, elmondom most. Hallgasson meg. Azt áldottam, hogy országgyűlési képviselőt választottunk Aradon. A függetlenségi párt M u l e k Lajos, a mérsékelt ellenzék A r k a y Kálmán, az antiszemita K ö v é r (Gábot) választották fel képviselőjelöltnek. A szavazás nagy érdeklődéssel folyt le. Délután 4 órakor M u l e k n e k 300, a kormánypártnak 580. A r k a y Kálmánnak 23, K ö v é r (Gábor) 199 függetlenségi és antiszemita szavazott. Este 7 órakor kezartik a szavazási urna és a kormánypárt jelöltje 89 szavazattal megválasztatik országgyűlési képviselőnek. A választás után önnel és Arka y urral hazafelé indultunk. Arka y keservesen panaszokdít, hogy pártja mily csúfja tette. Mennyire került ez a választás. Azt ajánlja hazafüli bánatában, tegyük fel a három szótot a lutrira és pedig 23, 89, 7. egy-egy forintot és képezje csak, m i n d a b á r o m s z á m k i j ö t t. A kávé órómében kivessz egy florést és oda nyújtja egészen megkönnyelbülve, hogy ezeket a szótokat a legközelebbi házúra feltehessek. Ezzel visszatér, de az asztaltársaság helyett feleségét találja ott, kinek elmondja, hogy egy f l o r e s n e k m e g i n t a l á z s z o l g á j a ! . . . Tudósítónk e sorokban nem sok vicez van, de annál több sejtelmes valóság rejlik benne.

Budapest—Pécska felé. Szerdán este a budapesti irányba előkészített vonattal olyanvalami történt, a mi mádnem hallatlan a vasutak történetében. Ugyanis jelzett vonat rendez időben elindítottán, a helyett, hogy szokásos utján ment volna, az arad-szegedi vonalon haladt pécska felé, s csak a 3-ik órháznál vették észre a tévedést s indították vissza a vonatot. No de lyet!

Embertelen apa. J á m b o r János kovácsmester a pécskai-uton, állati kegyetlenséggel bánik 12 éves fiával Mátyással, ki fiatal kor dacára már is mesterséget tanul apja műhelyében, s a kit lejtlen-nyomon el-elpháhol majd bottal, majd vasdoronggal. A fiu, kit a kegyetlen apa tegnap ujalog erősen megvert, a rendőrséghez fordult azon kérelmével, hogy mentse ki apja körmei közül, eszközje ki, hogy más ületbe mehessen tanulni; s miután az orvosi hivataltól nyert látlelet is súlyos bizonyítékot képez az apa kegyetlensége ellen, binni akarjuk, hogy a hatóság a szegény fiut jobb helyre segít, a kegyetlen apát pedig megérdemelt büntetésben fogja részesíteni.

Hatóságilag hitelesített bizonyítványok Brandt R. gyógyoszerész svajci labdacsaírói. Habár a svajci labdacsoi majd minden családnál, falun és városban egyaránt, feltalálhatók, és sok ezren mint vándorló apostokok hirdetik jóságát: mindamellett Brandt ur az utóbbi hónapokban hozzá érkezett köszönőiratokat, a mennyire csak lehetséges volt, a hatóságok által hitelesítette, hogy egy ezeknek, mint a közönségnek kellő bizonyítékot nyújtson az iránt, hogy azok a köszönőiratok, melyek a svajci labdacsoi jó hatását illetőleg a hirlapokban megjelentek, csakugyan valódiak. Eddigélég még semmi más készítmény se volt abban a helyzetben, hogy jóságára nézve ily tanubizonyítást nyújtson, s bárki is bizást meggyőződést szereshet magának arról, hogy székrekedése — vértolulás, fejfájás, szédülés stb. — ellen nincs jobb szer Brandt R. gyógyoszerész svajci labdacsaírói, melyek dobozonként 70 krért kaphatók a gyógyoszerészekben.

Hazánk és a főváros.

Kossuth üccsca. A volt Marosszék nemes birtokossága e hó 14-én népes gyűlést tartott Marosvásárhelyen. Százhetven tagból megjelent százhoz. Egy erdészt kellett választani. Pályáztak Csanády Attila és Rutkay Géza, mindkettő jó bizonyítványokkal. Csanády odaváló birtokos, tősgyökeres székely-nemes s a megyei hatalmaskodó körökkel rokonsági összeköttetésben állt. Rutkay egy senki által nem ismert, turóc-szentmártoni illetőségű ifju ember. Berzenczey István elnök bejelenté mindkét pályázót. A Csanády nevét hangosan megéljenk, a Rutkay nevére több oldalról kiabálják: „Nem kell idegen!” Berzenczey figyelmezteti a gyűlést, hogy köztük a magyar államnak egyetlen polgára sem idegen. A zaj tovább tart. Ekkor Berzenczey a Rutkay névre támaszkodva, oda szól a zajongókhoz: „Hát önk előtt a Kossuth Lajos üccsca — idegen?” E pillanatban a jó székelyek arcot változtatnak. „Éljen a Kossuth üccsca!” Csanádyról többé nem volt szó. Berzenczey figyelmezteti a gyűlést, hogy véleményeltérés esetében titkos szavazásnak van helye. ennél fogra ha van valaki a szavazás mellett, nyilatkozzék. „Éljen a Kossuth üccsca!” kiálták lelkesen a székelyk. Így választották meg Rutkayt egyhangulag.

A kik unják az életet. A fővárosban ismét három öngyilkossági eset fordult elő. A képiró-utcai „Garni” vendé lőben egy vidékes külsejű férfi szállt meg, a vendékönyvbe Aszódrol jött Horác Károlynak írta be magát, aztán bezárkózott. Szerdán használatra zörgötték ajtáján, nem válaszolt. Mikor behatoltak a szobába, látták, hogy a kályha csöve ki van szedve, a szoba tele széngőzzel s az idegen taponban hőrög az ágyban bevitták a Rökus-kórházba s ott este meghalt, a nélkül, hogy csak egy percze is magához tért volna. A kórházban többen meglátogatták s H e l s i n g e r Simon 47 éves nős haszonbérlelő ismertek benne. A másik eset déiben történt. Az aranykút-utczában egy fiatal ember bérkocsiba szállt, meghagyta

Mert hiszen irtak akkor elég jobb röpiratokat a Mocsaryéknál, csak hogy azok mind ott rekedtek a cenzori fiókokban egerek eldeléül.

Mocsary most már szentül meg volt győződve, hogy nagy szerepre van hivatva.

Mikor aztán felkerült képviselőnek és Deák Ferencz nem adott neki nagyobb szerepet, méltatlankodva ment át a balközépre. A balközépen sem ütötte meg hiúsága mértékét az ottani pozíciója.

Dult, fult, méltatlankodott, töprengett. — Ejh! — gondolta magában — átmegyek a szélsőbalra. Ott engem jobban megbecsülnek.

Es átmént a szélsőbalra. Itt szép verőfényes napok következtek rá. Helft és Irányi mellett vezér lett. Évek folytak le szép csendesen, s ha tekintélye nem nőtt is, de olyan lassacskán apadt, hogy még kihuzta volna vele egy pár esztendeig.

Hanem a szélsőbal is új rugyeket kezdett hajtani. A régi emberek elfogytak. Ujak jöttek helyettük s mind szűkebb térre kezdték szorítani Mocsaryt. Egy nap azu vette magát észre, hogy itt is lehunyanóban van a napja.

Dult, fult, méltatlankodott, töprengett. — Itt már végem van. Nem akarnak elösmerni. Mit tegyek. Sokáig mérlegelte az esélyeket.

Még csak két olyan párt van, a hol nem voltam. Az egyik a habarék, a másik a nemzetiség. — Így lett nemzetiségi.

De ez se beszámítható — írja végül a kérdéses lap, — mert a kielégíthetlen hiúság, a féktelen szereplési ösztön démona taszigalta őt ezen a szomorú uton ideáig. — ahol meg sohasem járt magyar calvinista uri ember.

KÜLFÖLD. A bolgár-ügy. A porta és a bolgár küldöttség tagjai közt, a kedden tartott ülésen megegyezés történt a regességek összeállítását tekintetében. E szerint a regességek Stambulov, Zankov és egy harmadik, teljesen ismeretlen személyiségből állana, kire nézve később jönné létre megállapodás. Együttal elvileg új hadügyminiszter kinevezésére is belevégezték.

A kelet-truméliai határnál levő török csapatok, melyek az utóbbi helyen egy gyalog hadosztállyal erősítették meg, fenyegető magatartást tanúsítanak a bolgár határőrség ellen. feltartóztatjuk a drinápolyi vasuton az utasokat is s egyeseket internálnak. A határállomáson török részről három nagyobb földművel építenek, s azt Krupp-ágyúkkal erősítik meg.

Kaulbars Teheránban. Kaulbars báró tábornok, ki bulgáriai missziójának befejezése után a kormány rendelkezésére bocsátotta magát, más alkalmaszást nyert. Teheránba neveztek ki az ottani követséghez katonai attachénak. A tábornok márt a napokban utnak indul állomáshelyére.

LEGUJABB POSTA.

A király és a trónörökös a helyzetéről. A „Times” bécsi jelentése szerint F e r e n c z J ó z s e f király a szombati udvari ebédén a m o n d t a , h o g y a z e u r o p a i helyzetben mi sem változott meg, s mi sem igazolhatja a báborus aggodalmakat. A trónörökös állítolag így nyilatkozott: „Reméljük, hogy a válság haboru nélkül nyer megoldást, ha nem, megteszszük kötelességünket.”

is. Állást akartam magamnak kivívni. Merész juttaték üttem a társadalmi renddel és fejemet tettem kockáira. Mindent elkövettem, hogy megvédjem, — de erélyem dacára a játszma elveszett — teljesen elveszett.”

„Az ön által emlegetett erély, szörny-szüllött. A legnagyobb mérhőben megveti az emberi életet és mégis mindig gyáman — orozva gyilkol. Carton Maria, a Placide-utczai család és Bernard földbirtokos ugyanily módon jutottak haláljába.”

„Ezen esetről majd máskor, a vizsgálóbíró előtt beszélünk. Ez irányban ön nincs megbizva a nyomozással.”

„Téved. Saba Viktornak önnél megtalált irományai feljogosítanak arra, hogy ön kérdőre vonjam. Csakis Bernard utján juthatott birtokába ama papírokban, melyeket börtöndíjében találtam és elkoboztam.”

„Börtöndöm . . . börtöndöm . . . Előbb kellett volna elutaznom . . . Soha meg nem házasodna . . . Ez a házasság tett tönkre . . . Feleségem nem szeret. Elutazásom nem szomorította meg. Hanem szörnyű oklatan bizalmat helyeztem magamba, hogy nem mekkültem akkor, midőn megtudtam, hogy Entocával és Gloriával felgyűlvelet reám. Meg kellett volna a vihar kitörését előzönni és meg is tehettem volna, akkor még a haló nem volt összehuzva . . . Szerencsétlenségemre sokáig haboztam . . . Most teljesen kényelemben lehetnék Newyorkban Ball Ilonánál, első feleségemnél, hisz most már bátran megmondhatom, hogy kétféle vagyok.”

„Mi lett első feleségéből?”

„Ama külföldi betörő bandával együtt, a melyhez tartozott, elfogták. Mostanában állotta ki büntetését. Igen ügyes szobtolvaj.”

„Hogy ön betörőkkel áll összeköttetésben, ezt régen gyanítottam. A lakásán talált és Bodasse szétdarabolásánál használt kalapács bizonyára szintén a tolvajok fegyvertárából származik.”

„Igen. Vezérük ajándékozta a szerzámot . . . illetőleg hozományul adta, mert Ball Ilona az ő leánya. Mután atyjával érintkezésbe léptem, megismerkedtem és megszerettem leányt, a kit inkább bünei, mint erényei miatt esodáltam és mután másként nem bírhattam, feleségül vettem.”

„Ha szeretné, miért hagyta el őt?”

hogy vele vagy általa én is bajba jutok. Azonban az egyedülálló ki nem állhatom és legutóbbi, több évre terjedő ellátésem alkalmával elhatároztam, hogy új házi tűzhelyet alapítok.”

„Február 13-dikától kezdve, tehát azon nap óta, melyen önt megismertem és mindenütt nyomában vagyok, hibába igyekeztem az ön lenyének emberi, vagyis jó oldalát felfedezni. Megbáns, lelkiismeretfurdalás . . . az ilyen gyengeségek nem bántják önt . . . Az állítja, hogy Bodasse azért gyilkolta meg, hogy Remondé elől kisaszonnytól nőlt vehesse . . . pedig e tekintetben még a vakzenevedélyt nem használhatja ürügyül, mert nem is igaz, hogy második feleségét szereti. Szive tulajdonképen most is a másiké, a tolvajé, a gonosztové.”

„Igaz van. Adél becsületessége borzadályt kelt bennem és elidegenít tőle. Azonban megbánást is érek — tudnillik a fölött, hogy elég együgyű voltam magam rajtakapartni.”

„Hát az az Aline kisasszony, a ki önnek Langreből írogat? . . . Vonzalommal látszik ön iránt viselteni.”

„Csakugyan nagyon szeretet. Férfis. Egy derék fiú-i embernek a felesége. Természetesen eszjeimemet nem ismeri és nincs is ok reá, hogy szomorú helyzetemet közöljék vele vagy kihallgassák. Ez által semmit sem sejtő férjével szemben tönkretételhettek.”

„De nem régebben viszont látták egymást?”

„Igen. Az általa is jól ismert Bodasse Desiré halála után néhány nappal Párisba jött s átadta nekem a tollkést, melyet ön nálam talált.”

„E miatt mégis ki fog kelleni hallgatni.”

„Ne tegye ezt! . . . Mint mindazok, a kiknek alkalmuk az az emberi természet árnyoldait megismerni, ön is bizonyára emberies gondolkodású . . . Ne kinozza és rontsa meg czéltalanul azt a szegény, fiatal asszonyt . . . Esküszöm, hogy büntényemmel semmiféle összeköttetésben sincs!”

„Igaz van. Adél becsületessége borzadályt kelt bennem és elidegenít tőle. Azonban megbánást is érek — tudnillik a fölött, hogy elég együgyű voltam magam rajtakapartni.”

„Február 13-dikától kezdve, tehát azon nap óta, melyen önt megismertem és mindenütt nyomában vagyok, hibába igyekeztem az ön lenyének emberi, vagyis jó oldalát felfedezni. Megbáns, lelkiismeretfurdalás . . . az ilyen gyengeségek nem bántják önt . . . Az állítja, hogy Bodasse azért gyilkolta meg, hogy Remondé elől kisaszonnytól nőlt vehesse . . . pedig e tekintetben még a vakzenevedélyt nem használhatja ürügyül, mert nem is igaz, hogy második feleségét szereti. Szive tulajdonképen most is a másiké, a tolvajé, a gonosztové.”

„Igaz van. Adél becsületessége borzadályt kelt bennem és elidegenít tőle. Azonban megbánást is érek — tudnillik a fölött, hogy elég együgyű voltam magam rajtakapartni.”

„Hát az az Aline kisasszony, a ki önnek Langreből írogat? . . . Vonzalommal látszik ön iránt viselteni.”

„Csakugyan nagyon szeretet. Férfis. Egy derék fiú-i embernek a felesége. Természetesen eszjeimemet nem ismeri és nincs is ok reá, hogy szomorú helyzetemet közöljék vele vagy kihallgassák. Ez által semmit sem sejtő férjével szemben tönkretételhettek.”

„De nem régebben viszont látták egymást?”

„Igen. Az általa is jól ismert Bodasse Desiré halála után néhány nappal Párisba jött s átadta nekem a tollkést, melyet ön nálam talált.”

„E miatt mégis ki fog kelleni hallgatni.”

„Ne tegye ezt! . . . Mint mindazok, a kiknek alkalmuk az az emberi természet árnyoldait megismerni, ön is bizonyára emberies gondolkodású . . . Ne kinozza és rontsa meg czéltalanul azt a szegény, fiatal asszonyt . . . Esküszöm, hogy büntényemmel semmiféle összeköttetésben sincs!”

„Szivesen hinnék önnek és talán előlátnék a kihallgatástól. Azonban férjhez menetele után kötelessége lett volna viszonyát önnel, valamint Bodasse Desirével azonnal megszakítani. Tanuzását aligha mellőzhetem. Az Aline keresztnevét, melyet krétával Bodasse

„Igaz . . . a kulcsok. Egyetlen egyet sem találtam önnél, holott uti tászkája és a szekrények, melyben felesége értékpapirjainak kellett volna lenni, kulccsal voltak bezárva.”

„A kulcsokat egy kalaptartóban letétemlyeztem a l'Echaudé-utczában egy zsidó-árusnál, a kinek ócska butoraimat eladtam volt.”

„A vizsgálóbíróval közölni fogom vallomását. Azután az ön által elmondott tényekről felvettem a jegyzőkönyvet és azt velem együtt aláírja.”

„Nem. Beismerésem elegendő . . . nem irok alá semmit.”

„Akkor nincs további ezéja, hogy önt felügyelem alatt tartsam. A kiadott elfogadási parauca alapján bekísértem a rendőri igazgatóság börtönébe, illetőleg mután felelős vagyok az ön személyéért, tehát személyesen fogom oda kísérni.”

„Ne féljen! Nem teszek szökési kísérletet.”

„Meglehet. Csak hogy az ön fajtájú emberekkel szemben az elővigyázat sohasem felesleges.”

Czélzatlanon Vairbo jelenlétében és úgy, hogy hallania kellett, mondtam tollba jegyzőmnek a következőket:

„Vasárnap, 1869. február 28. Átszállítási rendelet. Mi, az Odeon-kerület rendőrbiztosa, a kiadott elfogadási parancs alapján, melyet Douer d'Arq vizsgálóbíró ur állított ki, vizsgálati fogszákbá szállítjuk:

Voir jo Pétert, másnént Saba Vikort, szüléshelye ismeretlen, mestersége nézve férfi számba, lakik Lamartine-utczá 26. szám alatt; több rendbeli gyilkossággal és tolvajssággal vádoltatik. Vairbo erélyes és elszánt jellemű, rendkívül elvetemült gonosztové. Képes a legvakmerőbb szökési kísérletre, sőt az öngyilkosságra is. Szigoruan kell reá ügyelni. A fogházigazgató ur megkerestetik, hogy a foglyot a külvilággal való mindennemű érintkezésről óvja mindaddig, míg a vizsgálóbíró egyes börtönbe záratását elrendeli. Macé G. rendőrbiztos. (Folyt. köv.)

a kocsinak, hogy hajtsa a Rókus elé s mikor a kórházhoz közeledtek, a kocsiban mellette lőtte magát. Sebe veszelés. Zsebében két krajczár, három zálogszedő s egy katonai megívó, meg egy levél volt. Azt írja a levélben, hogy Deutsch Istvánnak hívják, székesfehérvári születésű, 22 éves könyvivő s gyógyíthatatlan fibrá miatt lesz öngyilkos. A harmadik Werner Ferenc székesfehérvári illetőségű esztergályos-segéd. Főbe lőtte magát, még ére vették a kórházba, de alig fektették ágyba, meghalt.

Öngyilkos aggyasztán. Szarvason f. hó 15-én a reggeli órákban Kniezner Károly gazdag földbirtokos, köztisztviselőben álló család feje, ki 80-ik életévét meghaladta, felakasztotta magát. Az öngyilkosságot úgy hajtották végre, hogy az ágya felett a mennyezetről lefüggő s az ágyból való kiemelkedés megkönnyítésére szolgáló kötelek egyikét nyaka körül burkolta. Midőn észrevették, már akkor meg volt halva az agg férfi. Szörnyű tettének oka egészen ismeretlen. Kniezner Károly a 30-as években mint tücsináló kezdte üzletét, s folytonos szerencse mellett nagy vagyont szerzett. Mindenki tisztelte és becsülte őt, mint a szorgalom és becsületesség mintaképét. Józan értelmessége köztudomású volt, s késő agzkorában mégis ily szörnyű tévedés áldozata lett. Egyik leánya ezéltől hat évvel szintén öngyilkos módon vetett véget életének, a nélkül, hogy melyebb oka lett volna rá.

Rövid hírek. Sárkány József itélő táblai alelnöknek a király, régi magyar nemességének elismerése mellett az „ilencfalvi” előnév adományozta. — Pest megye főispánja, gróf Szapáry István „gyermek-bál” címmel estélyt adott, melyen a fővárosi arisztokracia nagy számmal jelent meg. — A igazságügyminiszteriumnál egy most kiszabadult intelligens egyén, Horváth nevű, súlyos vádakat emelt a balassa-gyarmati fogház kezelő személyzete ellen: a vádak nagy visszaélésekről, sőt büntetésekről szóltak. — A soroksári úton végén a szabadban dolgozó Klausz István munkás tüzet rakott, hogy fölmelegedjék, melegedés közben szivgörsöt kapott, a tüzbe esett s anynyira összeégett, hogy rövid idő alatt belehalt. — Nánás főorvosa, id. Szalay János ez évben éri meg orvosi működése felszázados jubileumát s Hajdúmegegye egészségügyi bizottsága elhatározta, hogy részt vesz az ünnepély rendezésében. — Nagyváradon a törvényeszték Lőv Szilárd volt honvédkapitányt, ki az utczán Fűrődök honvédkapitányt megtámadta, becsületért száz forint pénzbírságra ítélte, de a rágalmazás vádjára alól felmentette, mert a panasz nem három hónapon belül adatott be.

A nagy világ.

Egy török író öngyilkossága. Konstantinápolyból írják a következőket: Beschir Fuad bey, a legképzettebb a leghevesebb török írók egyike, a napokban valóban párját ritkító módon vetett véget életének. Szombaton este 9 órakor míg hangulatban tart háza lakására, a dolgozó szobájába vonulva néhány levelet írt. Ezeknek befejezése után egy borotvát vett elő s azzal bal karján fölvezte az ereket. Majd irászatához ült le, s egynehány sorból álló levelet írt az orvosi egyetem igazgatójának, melyben fölhatalmazta azt, hogy hullajával tetés szerint bántsa el. Ezután tollát saját vérebe szorította, hogy vérellel írja meg halálát. E vérellel írott sorok így hangzanak: „Saját magamat gyilkoltam meg minden fájdalom nélkül. A vér hatalmas sugárban folyik karomból, s tagjaimon gyöngöses vesz erőt, mely pillanatról pillanatra növekszik. Sógornőm e pillanatban kopogtat az ajtón, s be akar jönni. Azt felelem, hogy dolgom van, s nem akarom, hogy háborgassanak. Szerencsére eltávozik... Nem lehet edesebb halált képzelnem. Én magam soha sem gondoltam volna, hogy halálom ilyen fájdalom nélkül és édes lesz. Karomat most ide-oda lóbálom, hogy a vérkiömlést siettessem... Az öngyilkosom kezd elhagyni... Itt végződnék a sorok. Az öngyilkosnak azonban ennek dacára még elég ereje volt jobb karját is felhajtani s nyakereit szétmetezni. Aztán eloltotta a lámpát és a pamlagra feküdt, de nem halt meg rögtön, mert még kétszer tért magához. Egy ízben szorgalmazta, a kinek megparancsolta, hogy takarja be, mert fázik. Másodszor pedig, midőn az előhívott orvost megpillantotta. A mint az orvos hozzányúlt, így szólott: „Ne fáradjon haszontalanul doktor! Lásza, én azt hiszem, hogy még csak öt percig fogok élni!” S öt percet később csakugyan meghalt. Beschir Fuad bey 32 éves volt, régebben mint őrnagy szolgált a vezérekarban, majd kilépett onnan s minden tevékenységét az irodalomnak szentelte. Halála, különösen az ifjú törökök körében mely részvételt keltett. A bey a rendőrséghez intézett levelében azt mondja, hogy öngyilkosságának okát nem akarja elárulni.

Hány lakosa van Németországnak. A Németországban 1885. deczember 1-én megjelent népszámlálás eredménye újabb tételt közzé. A meglévő adatok szerint 46.855.892 lakosa van Németországnak, szemben az 1871-iki népszámlálás eredményével, mely 41.058.792 lakost tüntet fel. A lakosság száma tehát 14 év alatt 5 1/4 millióval szaporodott.

Hol az asszony. F. bécsi lottogyűjtőt a napokban furcsa meglepetés érte. F. már régóta élt viszállyban fiatal nevelés s házasság boldogságát két szép gyermekük sem bírta megszerezni. A férj a napokban meghívást kapott egy bárra. Minthogy éppen derős napjuk volt, nejt is magával akarta vinni, ki azonban azon ürügy alatt, hogy gyermekeit nem akarja idegenekre bízni, ott-hon maradt. A férj tehát egyedül ment s pompásan mulatott. Jökevényben meg nejezt is megemlékezett s egy szentizli czukorkát vitt neki haza. A nyálankészt azonban nem volt kinek adnia, mert neje, gyermekei, sőt az általa lakott szoba összes berendezése eltűntek. Az asszony ugyanis, mindjárt férje távozása után egy zsibárust hitt, eladta neki

a holmit 140 frtért s a pénzt és gyermekeket magával vitte. Eddig még nem sikerült nyomára akadni.

Gambetta és Daudet. Párisból írják a hó 15-éről: Holnap kerül színpadra Odeonban Daudet Alfonz „Numa Rémeztan”-ja. Ebből az alkalomból felemlíti a Figaro, hogy Gambetta haragudott barátára Daudetra, mivel N. a Rumesztanban mindenki őt vélte fölismerni. Egy alkalommal Hebrard mindkettőjüket meghívta s miután egy darabig némán ültek egymás mellett, Gambetta megszólalt: „Ugyan honnan veszed azokat a szavakat, miket Rumesztanban a szája alá adsz, pl.: „Ha nem beszélek, nem gondolokozom? Oly kitűnően illik a mi déli embereinkre.” — „En találtam ki” felelte Daudet. — „Ez valóban kitűnös. Csak nem régebben mondta ezt egy társam a mi nisztertanácsban, a ki szintén délről való.” — Csak akkor gondolokozom, ha beszéllek. — Ez köztünk mondván. Deves volt.” — Ezen az estén Daudet és Gambetta ismét kibékültek, miután a költő biztosította barátját, hogy igen könnyű lett volna neki, őt teljesen híven ábrázolnia, de ez épenséggel nem volt szándékában.

Merénylet egy végrehajtó ellen. Dublinból távirják a hó 16-áról: Ballycar közelében. Clare grófságban, tegnap este vakmerő merénylet történt. Egy bírói végrehajtóra és két rendőre orozva ráloktek, hogy egy mindhármán súlyosan megsebesültek. A végrehajtó sebbe oly veszelés, hogy életbenmaradásához nincs remény. Aonnal szigorú vizsgálatot indítottak, a tettest azonban még nem tudták kinyomozni.

Rövid hírek. A király a Felsőháza hosszabb magánhallgatáson fogadta Zonjef bécsi orosz katonai attaché, kit aztán Albrecht főherceg ebédre hívott meg. — Erzsébet királyné a Felsőháza, hir szerint márczius elején külföldre utazik s távolléte idejére Mária Valéria főhercegnő Ischbe megye. — Gróf Vallis Olivér nyug. tábornok, ki a csatában kapott sebeitől sokat szenvedett s éveket ezélt öngyilkosságot is megkísérelt, meghalt Bécsben 66 éves korában. — A northamptoni operaház, mely csak nem réptül, mult szombaton az előadás után kigyúladt és teljesen le is égett. — Victoria királyné 50 éves jubileuma alkalmából 25,000 fegyverzet helyezettét szabadlábra. — Boroszlóban a rendőrség egy socialista röpirathól 30,000 példányt kobozott el.

SZINHÁZ.

február 17.

A Gíroffe Gíroffa. e kedves régi operette mai felelevenítése igen kedves estét szerzett a közönségnek, mely csekély számban jelent ugyan meg, de a darabnak — főleg az énekszámok tekintetében — kiváló előadását, folytonos tetszésnyilatkozatokkal kísérte. Spányi Lenke a kettős cziszszerepben igen kedves volt s szerepének dalait egész bravúrral énekelte Németh Jánossal (Marasquin) és Kiss Mihállyal (Muruk) együtt, s mindhármán oly kitűnően voltak diszponálva, hogy a közönség gyönyörrel hallgatót minden egyes parthéttől, s zajosban tapsolta. Borand jó Bolero, Váci Vilma ügyes caricatura a pipogya Bolero felcségeként. A uő kar ma feltűnően csinos volt a sokféle costume-ben.

A Királyfogás holnap előadásán „Lola” szerepét Spányi Lenke fogja énekelni. Örvendőnek ennek az operette keretében az összevágó előadása érdekében, a mit bizonyára a igazgató sem fog megábrálni. Csak elfogulatlan és tárgyilagos felfogásról tesz tanubizonyítást az, ha az igazgató és egyes színészek a saját egyhangú és igazságos felszólalását, a mi mindenkör a nagy közönség véleményének hű tolmácsa, figyelembe veszik és ahhoz alkalmazkodnak. A „Lola”-nál még kisebb szerep sem áll melleségben az ut. primadonnának, ha abbau művészetét és mint Spányi, coloratúráját csillogtatná. A közönség helyes értekezéssel fog tanuszkodni a bizonynyal remélhető tét ház.

A Mikado-ra e pompás burlesqu operette-re készülnek az aradi színházban. A „Mikado” márczius első napjaiban fog először színpadra kerülni.

Farsang.

V.

A román ifjuság bálja.

Arad, február 17.

Csillogó nemzeti öltönyökben jelentek meg ma megyénk és városunk románságának szepei a „Fehér Kereszt” termében. Nem nagy, de csillogóttól élkező közönség mulatott itt együtt egész a kora reggeli órákig a legfesztelebb kedélyhangulatban, a legpompásabb jökevény mellett. A román ifjuság, mely a román ifjuság, mely a bálát az aradvidéki román nögyület pénztára javára rendezte, kiltett magáért. Táncozott ki irradtig a Nagy Józsi kitűnő muzsikája mellett.

A hölgyeket a rendezőség egy izléssel küllított csinos tánczrenddel lepté meg, mely egy aranyozott feliratú piros selyembe kötött könyvecskét ábrázolt.

A tánczrend programja szerint eltánczolták a nemzeti tánczokat is, melyek az érdekes nemzeti öltönyökben, s bájos tánczozók kezes mozdulataiban valóban elragadó látványt nyújtottak, mihez a zene mélabus melodijája járult lassu, andalító accordjaival.

A bálán a következő notabilitásokat láttuk: Fábrián László főispánt, Ormós Péter alispánt. Otrubay Károly törvényesztéki elnököt, Szathmáry Gyula főjegyzőt, Beles János országgyűlési képviselőt, Jonescu Lászar megyei főügyeszt, Takátsy Sándor dr. főjegyzőt, Popovits eszperest, Telescu eszperest, Papp Ignáz püspöki titkárt, Nikaora Dávid szentesztéki elnököt, Marginea u századozt stb. stb.

Az első négyest 28 pár tánczolta. A jelenvölt hölgyek névsorát adjuk a következőkben: A s s o n y o k: Jonescu Lászarú, Vuja Györgyné, Oncu Miklósné, Bogcsáné, Po-

povits Györgyné (Világos), Macsinik Sebóné (Mikalaka), Popovits Victoráné (Csaba), Serban Mihályné (Szedeg), Popescuné (Janova), Grünzweigné (Hídegkut), Petrovits (Györgyné) (Pécska), Olteanu Miklósné, Popi Jánosné (Lippa), Serbáné (Csanád), Popovits Sebóné, Popovits Istvánné (Otlaka), Jurgurevitsné, Teutsán Jánosné (Nagylak), Paguba Vazulné, Csontea Tivadarné, Buczurka Józsefné (Kamarás), Beles Agostonné (Simánd), Stan Todoré (Kerek), Bragia (Györgyné) (Mácsa).

Leányok: Paguba Hortensia, Serban Alexandra, Popescu nővérek (Janova), Teutsán Silvia, Vlahovits Gizella (Pécska), Bogcsán Julia, Kraescu Anna (Paulis), Serban Viora (Bánát-Komlós), Popi Aurelia (Lippa), Kevelesán k. a. (Hídegkut), Román Laura (Érdőhegy), Vuculescu Marióra (Solymos), Fehér Lucretia (Borosjenő), Popovits Alexandra (Otlaka), Beles k. a. (Simánd).

Jótkönyvczélú tánczestély. A fibisigörkel. román iskola helyiségében február 24-én a szégyensorsu iskolás gyermekek felségelyezésére zártkörű tánczvizsgalm rendeztetik. Belépti díj: családjegyző 2 frt, személyjegyző 1 frt. Kezdeté este 8 órakor. Felülvezetések köszönettel fogadtatnak a jótkönyvczél érdekében. A rendező bizottság felkéri a hölgyeket, hogy lehetőleg egyszerű ruhában sziveskedjenek megjelenni.

Házimulatság. Knap Károly „Fáczán” című vendégelőjében hetfőn (február 21-én) zártkörű tánczestélyt rendeztetik.

CSARNOK.

A kiüldözött.

— A Szaradi Közlöny eredeti előszövege. —

Irta: Fenyéri Mór.

[7. Folyt.]

V. De Galambosné odáig jutott már, hogy sietett ezért az ártatlan mosolyért is bocsánatot kérni. Felt tőle, hogy még ez a legérgebb és legmélyebb ismerős is konkolyhinnéssel fogja vádolni. Aztán ismét elhallgatott. Szemeit melázza hordozá körül a szobában, de bármiképp erőlködött is, sejté, hogy sohase fog összhangba jutni ezzel a kereettel.

— Mindegy, — gondola — sorsom legalább egy időre ide láncozt, azért hát jó lesz, ha a helyzetet teljesen kitanulmányozom. Azután majd én veszem kezembe az ügyet, és kinyomozatom fiamat a hatósággal, mert most már bűn volna a tovább vándorlás. Lásuk hát, miként tehetem itt magamat előgadhatóvá?

Ho-zifogott tehát ő is a kérdezősködéshez.

— Magda, mért sirt oly keservesen, mikor beléptem? — Oh drága nagyszonykám, mit gondol, mi lesz a fiamból, ha én elpusztulok? tegnap volt a heti fizetés, és ma már csak egy forintja maradt, a nélkül, hogy nekem egy krajczárt is adott volna belőle. Hozzá meg az én munkám is egyre kevesbedik. Azt állítják az urak, hogy nem tudok már vásálni. Igaz is; s szemem gyöngök, de ép azért egy kis lezúrt akartam adni a fiunak. Ez a lezúrt pedig majdhogy a karomba nem került. Igen, odáig jutottam már, hogy kezét emeltem, és ha még először tenné! De ma nem tudok mit főzni, a hitel bedugult egészen s ezt ismet az én hátam silyli meg.

És Magda megragadta azt a kezét, mely egyedül nyujtott neki jót az életben. Megragadta és csókokkal halmozta, de Galambosné ijedten távolta el magától.

— Magda, ne sirt, mert az én bátorságom is veszendőfélben van már.

— Szent atyám! hát mi történt a nagyszonygyal?

— Semmi, Magda, semmi. Én majd viszakapom pár nap mulva, a mit kölcsön adtam Barótiéknak. Még a butoraimra is tartoznak pár forinttal. Ezekből kezdek valamit a magam kezére. Oh nekem még van erőm. Bár ne is támaszkodtam volna soha másra a pénzemmel, most legalább nem tudnám azt, a mi kiütötte magát a zsákból. Igen, Magda, de le is ráztam magamról a férgeket — nézd, én nem reszketek... rajtam nem fognak többé rágódni... rajtam sem, csak bízzál és légy türelmemmel. Nesze itt van öt pengő — majd beszéllek én a faddal... tudod, hogy az én szavamnak mindig volt rá hatása. Ne félj, nem romlott az meg úgy el, mint az én véreim, de te is csak szitokkal akarsz javítani. Nem jó iskola az Magda. Az úzte idegenben az én Matyimat is. De visszahoztuk őt is, igen, vissza! És most erjed a piacra, majd én addig rendbe hozom a lakást... Pár hétig nálatok kell maradnom. Most csak erjed, erjed!

Magda be is vásárolt, meg is főzte az ebédet, el is unták a várakozást Miskára (így hívták Magda fiát), s azért mindenből felre-téve valamit, hozzá láttak a falatozashoz.

Egyszerre tompa zuhanás, majd durva szitkok hangzóttak az ajtó előtt.

— Hogy a menyőkö esapion a rongyos sporherdjé! Hányzom mondtam már, hogy állítsa másép... de nem, daczolni kell az „eleven panaszának.” Nem nyugszik, míg egyszer rá nem üttem, mikor legjobban lobbog benne a tűz.

Es Miska betároglyott az ajtón.

— Anyj! ijedten ugrott előre.

— Részeg! részeg az istentelen! Már fényes nappal is leissza magát Van-e hát vilá-lám az égben?

— Ne azt kérdeje kend, hanem van-e étel a táiban? Mert ha nincs, kívül is hál kend ma az udvaron.

— Miska, fiam Miska, térj magához. Nézd ki van itt?

— No lám, meg vendéget is invitált? Merje csak meg egyszer azt mondani, hogy nincs hitel.

Galambosné sápadtan állt Miska elé.

— Én vagyok én, a keresztanyád, és reménylen, lesz benned anyui emberiség, hogy meghallgass.

— Hm, tán az anyámnak jött segíteni a lezúrtetéshez. Akkor csak hordja el magát vele együtt.

— Hord el te magadat istentelen fattyu! mert ő hozzám jött lakni.

Galambosné csitítani kezdte Magdát, majd így folytató a beszédet, letolva Miskát egy székre:

— Fiam, azt tudod, hogy én mindig a legjobb szívvél voltam hozzád. Mi tanítottunk, mi szerettünk be a gyárba...

— Ugyan soh se folytassa. Kihasznláták érte az anyámat és azzal punkum. Ugy lát-szik, kitétek a kend szűrt Barótiéktól is, mert olyan zavarduló természetű, mint az anyam. És most mégis engem akar kend megexaminálni? Dejszen két sárkányt nem tartok a házamnál, még ha tíz pengőt fizetne is naponta. Ezt mondom most és mindörökké, ámen.

Magda nem tarthata tovább féken a baraját, rárohant a fiára s pár percz alatt valóságos dulakodás támadt köztük.

— Nem! nem tarthat ez így tovább — ordítottot vérből forgó szemekkel. Vagy én veszek el vagy ő! Megölöm a gazembert, ha akasztófalra jutok is.

Galambosné mindezt nem hallotta már. Kirohant az udvarra és segítségért kiáltott. A szomszédok összefutottak és nevette gyűnyos megjegyzésekkel felker a hölgyeket, hogy lehetőleg egyszerű ruhában sziveskedjenek megjelenni.

Galambosné hallván ezt az állatias káromt, ezt a féktelen vágyat és lelkesülést az után, a mi természetellenes, undorral rohant ki a kapun. Heves léz kezdé gyötörni minden tagját és arczáról csorgott a verejték. Azt hitte, veszelés meredekeken mászik felfelé, ugy megnedvedtek a lábai. Bele-belebotlott az ut görünyeibe és a nélkül, hogy látta volna horá juttott, reszketve dőlt egy padra az indóház előtt.

VII.

Fél óránál tovább állt már ott, hallotta a kocsi dühörögését, a mint egyik vágányból a másikba toltak azokat. Valamivel távolabb a szárvonalra előkészített mozdonytal csilnált a próbatészt. Apró szekereken nagyokat kurjantó szolgák hancurozva baktattak elő a raktár felől, majd felpakolozva bosszantó nyirkogással vonultak ismét a raktár felé. De ez a nyüzsgés nem hatott zavarólag Galambosné képzelődésére. A mint a kocsi vizsgálati kalapácsával sorra kopogtatta a kerekeket, az tavoli harangzúgást jelentett. A kékosztós, kurtakabatos alkalmazottak alakjai elmosódtak előtte. Halvány körvonalak földig sújtások halottivókként tüntettek fel. A visszatérő mozdony valami újvatu halottas szekér, melyre egy anyát fognak föltenni. Egy anyát, a ki a fia gyilkolt meg. Mert ilyen fiak is vannak a világon!

— Nem, nincsenek! — veté ellen magamagának Galambosné és ekkor új képek toltak eléje.

Ujak, de még ijesztebbek. Fejébe mintha furóval hatolna valaki. Kezét keresztbe téve surolta haját s ekkor mégis sejteni kezdé, hogy egy meleg kendő tán enyithetné fájdalmait.

De hisz nincs nála semmi. Mindenét Barótiéknál hagyta, köpenyét és kalapját pedig Magdáéknál.

Magdáékhoz nem megy többet, mert őt is gyanuba foghatják, és Barótié a város tulsó végén laknak, pedig ő mozdulni sem bír, olyan faradt.

És ime, még itt sem hagyják nyugodni. Egy almás és kalácsos kofa jön az érkező vonat elé és helyet kér tőle a kosarainak. „Menjen a váróterembe, ott kényelmesebben el lehet.” Pedig ezt a kofát Galambosné jól ismeri a retek-utczából, hol boldogult Feren-czél lakott. Anyira megváltozott tehát egy fél év alatt, hogy már rá sem ismerne? Am legyen; jobb is, ha nem fog ismét magyarázatokra bocsátkozni. Bemegeg a váróterembe, onnan a folyosóra, végig nézi azt a sok számot a falragaszokon és nem tudja, pénzt vagy időt jelentenek-e? Elbámul a fekete vonalokon, melyeknek hosszába pontok vannak rakva: hisz ez olyan, mint valami rubaszabási minta. De nem, most egy név öltik szemébe: „Buziás.” Hisz ő volt már ott... igen, a fiával, mikor még oly úde, rózsás és mosolygó gyermek volt. Hát most hogy néz ki? Milyen szakált növesztett vajjon?

Éles fűtty, majd esengetés hallatszík. Eszébe jut, hogy milyen sokan álltak a peronon, mikor hajdan Huziásról haza érkeztek. Eppen katonákat szállítottak a porozok ellen. Milyen keserves, könyhullatások mellett bucsuztak el a szegény szülők, de őt örvendő arccal várta Ferencz egy szegleiben. És most ő hullat könyeket, ő siratja a fiát.

De akkor meg az a dolog rendje, hogy a többi szálló örüljön. Vajjon nem azok a szegény katonák jöttek-e haza?

Galambosné megmagyarázatlan sejtélem szállta meg és kitámolygta a peronra.

— Nem, nem — mormolá — mindössze is egy pár utas és azok is mogorva arczal burkolóznak kabátjaikba. Jt száll ki az utolsó is és megy a kijáras felé. Jó lesz, ha én is távozom.

Az utolsó utas fölveti arczát és épen szemközt áll Galambosnéval.

— Matyi! Matyi! kiáltja az anya szivrázó hangon — és a megtért fü egy hordár segélyével beviszi Galambosné a váróterembe.

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

A vetések.

A földmívelési miniszteriumhoz s mai napig beérkezett hivatalos jelentések szerint a vetések állása a következő:

A felvidéken az őszi vetéseket a hó csak nagyon szórnyosan borítja, többnyire hótakaró nélkül állanak; általában véve azokat szépeknek és üdűnek lehet jelezni, bár helyenként már fagykár is constatálható, különösen a repezevetelek szenvednek viszonyos és lejtős vidékeken. A takarmányhiány mindinkább nagyobb mérvet ölt. Az anyajuhok

bárányozása, valamint a sertések malacozása k'dvező.

II. Dunántula vetések az utóbbi változó időjárás következtében szenvedtek, helyenként még jók, de viszont mindenkit gyengék. A hó a vetésekről majd mindenütt leolvadt. Takarmányhiány csak helyenkint észlelhető.

III. A z Alföld északi részén az időjárás reggelenkint többnyire hideg és derült, míg nappal enyhül, a mi pedig a vetésekre néve káros hatással lehet, annyival is inkább, mert a vetések még csekély hótakaróval sem bírnak. Takarmányhiányról csak szórnyosan érkezik jelentések.

IV. A z Alföld déli részén az őszi vetések hótakaró nélkül állanak és a száraz s többnyire hideg időjárás silylik. Eddig-él még jelentékenyebb kárt nem jelentettek. A juhok ellése kezdetét vette, az eredmény minden tekintetben kifogástalan, ugyancsak ezt mondhatni a sertések malacozását illetőleg, bár a malacok közül itt-ott kevés elhullásról panaszokdnak. Takarmányhiányról csak szórnyosan érkezik jelentések.

V. A z Erdélyi megyék egy részében az utóbbi napokban kisebb-nagyobb mérvű havazás volt és így a vetéseket hótakaró vdi; a hótakaró nélkül álló vetések gyengék és ezekben helyenkint az egerek is pusztítanak. Takarmányhiány nincs.

Vegyes közlemények.

Szesszlet.

(Február 17.)

(B.) Készaru nagyban 26.25—26.50, kis-sinyben 26.75 hordó nélkül, per 100 liter %.

Budapesti gabnatózsda.

(Február 17.)

Gyenge kivitel, mérsékelt vételkedv, kedvező irányzat, 8,000 mm. forgalom, teljes napi árákkal. Tavasi buza 9.01—9.03, új buza 8.88—8.90, új tengeri 6.27—6.28, tavasi zab 6.80—6.82, káposzta-repeze 11.40—11.50.

Hivatalos árfolyam

a budapesti áru- és értéktőzsdén 1887. évi februárhó 17-én.

Magyar aranyjárdék 6 sz.	—
Magyar aranyjárdék 4 sz.	95.15
Magyar papírjárdék 5 sz.	85.60
Magyar vasuti kölcsön	146.—
Magyar keleti vasuti államkötvény 1. kib.	95.—
Magyar keleti vasuti államkötvény 2. kib.	124.—
Magyar keleti vasuti államkötvény 3. kib.	112.—
Magyar földterhermentesítési kötvény	103.75
Magyar földterhermentesítési kötv. záradék	103.75
Femes-bánati földterhermentesítési kötvény	103.75
Femes-bánati földterhermentesítési köt. zar.	103.75
Erdélyi földterhermentesítési kötvény	103.75
Horvát-szlavon földterhermentesítési köt.	—
Magyar szőlődezsamaváltségi kötvény	99.—
Magyar nyeresemény-sorjegy-kölcsön	116.25
Tízszázalékos és szegedi sorjegy	119.—
Osztrák járdék papírban	77.25
Jásztrák járdék esztiben	97.25
Osztrák járdék aranyban	108.60
1860-iki osztrák államosorjegy	130.—
Osztrák-magyar bankrészevény	94.—
Magyar hitelbankrészevény	277.25
Osztrák hitelintézeti részevény	269.20
Ezüst	—
36 sz. kir. arany	6.02
20 frankos arany (Napoleon) d'or	10.13
Német birodalmi márká	63.—
London (3 havi váltókért)	128.60
20 markos	12.58

IDEGENEK NEVSORA.

(Február 16.)

Fehérkereszt-szálló. Dellomini L., birt. Lun-kány. Balan György, esperes, B-Komlós. Serban Mihály, törvényesztéki bíró, Szedeg. Mutter Irán, szolga-bíró, Csákvára. Jung Antal, ügyvéd, Budapest. Kicsin György, ügyvéd, Nagylak. Kornis Géza, ügyvéd, Csákvára. Geiszl József, tisztviselő, Königstein. Ruszu György, jegyző, Nagylak. Akerman B., gyáros, Buda-pest. Wiener Betti magánzó, Temesvár. Deutch S., Brand N., Neustädter F., Ronseisen N., Stein Ernő, utazók. Bécs. Szemblyny, szemin. könyvezető, Bécs.

Három király-szálló. Juhász István, Juhász János, birt. Dombiratos. Gölicz Antal, pénzügyőri főbiz-tos, Temesvár. Fejér Domokos, pénzügyőri bizto, Kur-tics. Zarád Ferencz, jegyző, néj. Új-Szt.-Anna. Baza

Legszebb arany- és ezüst ékszerárnyak.

Böhm és Weisz

ékszerészek

Aradon, főtér, Reck-féle házban.

Van szerencsénk a t. helybeli és vidéki közönség szives tudomására hozni, hogy a farsangi időnyre

ékszerész-üzletünket

egészen újonnan berendeztük a legszebb ékszerárnyakkal. Nagy választék

karperecekben,
arany- és ezüst óraláncokban,
gyűrűk-, női függők-, medallionokban, sat.

Minden egyes tárgy a m. kir. fémjelzési hivatal által van hitelesítve. Javítások a legolcsóbb ár mellett, valamint vidéki megrendelések készsággel teljesíttetnek.

Tisztelettel

BÖHM és WEISZ,

ékszerészek.

101-3.3

Legszebb arany- és ezüst ékszerárnyak.

Legszebb arany- és ezüst ékszerárnyak.

Legszebb arany- és ezüst ékszerárnyak.

Felhívás.

A népfelkelésről szóló 1886. évi XX. törvényzikk 9. §-a akként intézkedik, hogy a népfelkelők tisztjeit magyar állampolgárok közül 5 császári és királyi apostoli Felsége nevezi ki, a honvédelmi miniszter előterjesztésére, aki azokat már kére idejében érül-ére kijelöli.

Mielőtt a népfelkelők rendes összejárasa foganatosítatnék a honvédelmi miniszterre nézve ép oly fontos, mint szükséges hogy általános áttekintést nyerjen azon állampolgárok előtt, akik a felállítandó gyalog és lovas osztályoknál tiszti helyek betöltésére annak idejében számításba vehetők lesznek.

E tekintetben a honvédelmi miniszter a népfelkelési kötelezettségnek alávetett volt tisztokra (beleértve a hadbírákat, orvosokat) kezelő, illetőleg csapat-számvevő tiszteteket is), továbbá a volt tiszthelyettesekre és hadapródokra, kik rendfokozatukról, illetőleg hadapródi kitüntetésükről akár 12 évi védkötelezettségük teljesítése után, vagy bármi más nem kényszerítő indok folytán önkéntesek, nemkülönben a volt egyetemes önkéntesekre, valamint katonai szolgálatban nem állott elő állampolgárokat számát, kik kifogástalan jellemű és műveltségűek, társadalmi állásukkal és nyilvános tekintélyükkel fogva népfelkelési tiszt helyek sikeres betöltésére alkalmasnak ítérlnek.

A honvédelmi miniszter az itt megjelölt minőségű állampolgárokat annál inkább számít, minálta saját jól megfontolt érdekükbe fűszik, hogy a népfelkelés felhívása esetében az alakítandó népfelkelési csapatoknál inkább tiszti helyeken, mint rendfokozat nélküli köznépfelkelők gyanánt alkalmazásának. Minthogy azonban a város területén tartózkodó állampolgároknak előleges tájékoztatás céljából megkövetelt hivatalos összejárasa egyelőre, t. i. az open kiadás alatt levő „Népfelkelési törvény” végrehajtási utasításra vonatkozó intézkedések rendszeres, tehát huzamosabb időt igénybe veendő foganatosításáig jelentékeny nehézségekbe ütközik, ennélfogva bár jelentkezésre a törvény értelmében ez idő szerint még senki nem kötelezhető — mégis az illető egyének érdekének fűszik, hogy a jelzett célból önként jelentkezzenek.

1. Tájékoztatásul megjegyeztetik, hogy a népfelkelés kötelezettsége alá esik minden honpolgár, ki akár az általános, akár csak a népfelkelési szolgálathoz szükséges képességgel bír és em a hadsereg, haditengerészet vagy póttartalék, sem a honvédség állományához nem tartozik, azon év elejétől fogva, amelyben 19-ik életévét betölti, azon év végeig, amelyben 42-ik életévét meghaladta.

Azon honpolgárokat nézve pedig, kik a hadsereghez, hadi tengerészethez, 1868. évi XL. t.-cz. 20. §-a alapján 19-ik évük betöltése előtt, önkéntesen léptek be, a népfelkelés kötelezettsége kiterjed az 1868. évi LX., illetve az 1882. évi XXXIX. t.-cz. körülrít 12 évi védkötelezettség lerovása után közvetlen következő még 10 évi időtartamra.

Ehhez képest felhívattunk mindazon a város területén állandóan tartózkodó és a népfelkelési kötelezettségnek alá vetett állampolgárokat, kik mint volt tisztok, tiszthelyettesek, hadapródok és egyévi önkéntesek, továbbá kik mint a katonaságnál ugyan nem szolgált, de általános műveltségű, megfelelő társadalmi állású és tekintélyű egyének, a népfelkelés felhívása esetében tiszti minőségben alkalmaztatni ohajtanak, miszerint ez iránt f. évi február hó 20-ig Arad szab. kir. város törvényhatóságának a városküzán levő katonai osztályánál jelentkezzenek, megjegyezve, hogy a kezdetben idézett törvényes határozat alapján a jelentkezőknek népfelkelési tiszti helyekre való előjegyzése a honvédelmi minisztert illeti meg.

Azon ezből, hogy a tiszti, tiszthelyettesi vagy hadapródi minőségben nem szolgált jelentkezőknek alkalom nyújtassék a népfelkelési tiszti minőségben őket megillető kötelezésekkel elméletileg és gyakorlatilag lehetőleg megismerkedni, a honvédelmi miniszter az általa kijelölendő azon jelentkezők számára, kik csapat-szolgálatra beosztathatók lesznek, külön rövid tartamu tanfolyamot fog összeállítani, és az abban önként résztvevőket, kik megfelelő, csapat-tiszti alkalmazásra előjegyzésbe vétetnek.

A jelentkezők által a jelentkezés alkalmával személyesen vagy írásban a következő adatok lesznek közlendők és pedig:

1. a jelentkező neve,
2. születési éve,
3. állandó tartózkodási vagy lakhelye,
4. polgári foglalkozása,
5. esetleges kívánsága, a népfelkelésnél való alkalmazására beosztásra nézve,
6. a felvételük (besorozásuk) és esetleg a közös hadsereg tartalékából, állományából, a honvédséghez való áthelyezésük, továbbá a hadseregbeli vagy honvédségből kilépésük (végelbocsátásuk) éve,

7. a közös hadseregben, vagy a honvédségnél (csendőrségnél) a kilépés (végelbocsátás) alkalmával viselt rendfokozat, valamint a csapattest, hatóság, intézet, stb., melynél az illető szolgált.

Kemélhető, hogy ezen, a népfelkelési tiszti állás elnyerése után törekvő állampolgárok érdekét oly közelről érintő ezen felhívásra minél szamosabban jelentkezni jognak.

Arad, 1887. évi február hó 7-én.

A városi tanács.

3173/1886. tkvi szám.

Árverési hirdetmény.

A borosjenői kir. jbiróság mint tkkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. kincstár végrehajtatonak Szab. Mojsza végrehajtást szenvedő elleni 278 frt 27 1/2 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az aradi kir. tvszék (a borosjenői kir. jbiróság) területén lévő, a drauczi 169. sz. tjkvben A. I. 1-7. alatt foglalt beltelkes ház és 1/4 külállományu földből álló ingatlanra az árverést 344 forintban ezennel megállapított kikiáltási árbán elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1887. évi április hó 26-ik napján, d. e. 10 órakor Draucz községküzánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becserának 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényzikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. a kelt ig. üg. min. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképe, értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170 §-a értelmében a bán t-pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Kelt Borosjenőn, 1886. évi november 22. A borosjenői kir. jbiróság, mint tkkvi hatóság.

Hügel Péter,
kir. aljbíró.

147-1

3174-1886. tkv.

Árverési hirdetmény.

A borosjenői kir. jbiróság mint tkkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. kincstár végrehajtatonak Tatar Juon végrehajtást szenvedő elleni 258 frt 18 1/4 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az aradi kir. tvszék (a borosjenői kir. jbiróság) területén lévő, a kurtakéri 264 sz. tjkvben A. I. 2-6. alatt foglalt beltelkes ház és 1/4 külállományu földre az árverést 960 forintban ezennel megállapított kikiáltási árbán elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1887. évi április hó 26-ik napján, d. u. 3 órakor Kurtakéren a községküzánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becserának 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. LX. törvényzikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a kelt igazságügy-ministeri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Kelt Borosjenőn, 1886. évi november 26. A borosjenői kir. jbiróság mint tkkvi hatóság.

Köller,
kir. aljárásbíró.

146-1.1

2443-887.

Hirdetmény.

Az 1887. évi vonatkozó ujmec-összejárasok és állítási lapstromok a védtörvények végrehajtásáról szóló urasítás 21. §-a értelmében a katonai osztályi hivatalban 8 napra közszemlére kitétenek azon megjegyzéssel, hogy mindazok, kik valamely kihagyást, téves beírást, vagy valamely hadkötelestnek felszólamlása vagy a hadkötelezettség teljesítése tekintetében megengedett valamely kedvezmény megadása iránt benyújtott folyamodványa ellen kíván kifogást tenni, jogosítva van feljelentését a polgármesteri hivatalban (Institutoris Kálmán főjegyzőnél) megtenni, de köteles egyuttal kifogásait indokolni.

Arad, 1887. február 12-én.

A városi tanács.

Az aradi piacon hallatlan csoda!!!

Női ingek 65, 80, 90, 1.80 krig. 3-3.8
Eji corsetták 65, 75, 90, 1.80-ig.
Fehér also-szoknyák 90, 1.-, 1.20 frtig.
Férfi ingek chiffon, pique, kreton vagy oxford 1.- 1.10 1.20, 1.40, 1.50 frtig.
Férfi harisnyák parja 8, 10, 12, 15, 40 krig.
Gyermek harisnyák 8, 9, 10, 12, 15, 20, 25, 30-ig
Női harisnyák fehér és szines 15, 18, 20, 25.
Kretonok és szattenok 16, 18, 20, 25.
Koczkás és szines szövetek 16, 20, 25.
Férfi kalczok legújabb divatnak 1.20, 3.50-ig.

Gyermekkoscsik, kézi kosarak, utazó bőröndök, nap- és esernyők, sétatálcák, nyak-kendők, keztyűk, paplanok, asztalművek, ágycakarok, gyermek-ruhák legújabbak nagy választékban és meglepő olcsó árakon kaphatók.

Kilényi Adolf

Aradon, főtér 20. sz. a., a „Kék golyó”-hoz

Kitűnő ménesi asztali és asszu-borok.

HÖDL EMIL

(ezelőtt Nagy Kálmán)

Van szerencsém a nagyérdemű közönség tudomására hozni, hogy

fűszer-, anyag-, festék-, gyarmat- és csemegeáru kereskedésemet

egészen újonnan állítottam a legszükségesebb fűszerneműekkel. Főtörökvésem, hogy a t. közönség igényeit kielégithessem.

Ajánlom gróf Nádasdy-féle kitűnő hegyaljai asztali fehér és ménesi asszu-boraimat palaczkokban.

Valódi finom chinai, orosz és caraván

theák,

ananász, jamaikai és brazíliai

rumok

jutányos áron kaphatók.

A gróf Nádasdy gyoroki tehenészetéből naponta friss tehén tejjel szolgálók.

Kitűnő minőségű

kávészukor.

Kiváló finom francia cognac, likörök, felkai borovicska.

Valódi kassai sonka

mindég frissen kaphatók.

Hüvelyes veteményekkel is gazdagon elláttam üzletemet, u. m.:

borsó, lencse, mák, bab és valódi

szegedi tarhonyával.

Nagy választék

aszalt gyümölcsökben.

Igen finom gorgonzola, strachtno, hollandi, imperial, rochefort, romodour, parmesan

SAJTOKKAL 127-2.6

Nagy raktár Hsztekben, milli-gyertya, narancs és citromokban.

Kitűnő ménesi asztali és asszu-borok.

Vidéki megrendelések pontosan teljesíttetnek.

Vidéki megrendelések pontosan teljesíttetnek.